

[Niels Ravn.]

tænkning, nr. 153, fra 1956, og som er genoptrykt i en betænkning, vi har fået for ikke så længe siden. I sin mindretalsudtalelse skitserer det ærede medlem hr. Aage Fogh en finansieringsplan for de områder, der her er tale om, fuldstændig baseret på privat finansiering, byggende på landbo- og husmandsforeningerne som grundelementet i arrangementet. Efter at have skitseret, hvordan noget sådant rent teknisk skulle bygges op, siger det ærede medlem hr. Aage Fogh i betænkningen side 183 — jeg beder om tilladelse til et citat —:

„Hvis dette organ oprettes,“

— altså det private finansieringsorgan — „vil det kunne løse de opgaver, der helt eller delvis er spredt over hypotekforeninger, statens udlån til grundforbedring, staldhygiejne, indkøbsforeningerne m. m.“

Det er dette, jeg har været enig med det ærede medlem hr. Aage Fogh i, og som jeg gav udtryk for i mit første indlæg i dag. Derfor blev jeg meget forbavset, da det ærede medlem i sit indlæg gav helt og fuldt tilslutning til det forslag, vi her behandler, om fortsat statsudlån.

Det ærede medlem hr. Aage Fogh sagde endvidere, at staten ikke ville blive engageret med flere penge efter det foreliggende lovforslag. Det forstår jeg ikke, for statens udlån udvides med 25 mill. kr., og i henhold til afdragsreglerne vil det vare længe, før disse penge kommer tilbage igen, idet de første 5 år er afdragsfri, og derefter skal foreningen afdrage lånet over 25 år.

Jeg vil gerne sige til det ærede medlem hr. Aage Fogh, at jeg har ikke misforstået afdragsreglerne, men jeg takker for belæringen. Der står udtrykkelig i lovforslaget, at medlemmerne har en afdragstid på højst 5 år. Det indebærer, at lån til indkøb af husdyr kan komme ind herunder. Nu siger det ærede medlem, at sådan administrerer man ikke. Det er muligt, men jeg synes alligevel, det er uheldigt, at lovforslaget har en udformning, der gør det muligt.

Til det ærede medlem hr. Kristian Kristensen vil jeg gøre den bemærkning, at jeg husker, at forleden dag, da vi behandlede en udlånslovgivning, hvor det kun drejede sig om nogle få tusind kroner,

sagde det ærede medlem, at det var for lidt til, at retsforbundet ville vælte regeringen. Senere har vi behandlet et forslag om udlån til statshusmandsbrug på 30 mill. kr. I dag behandler vi et forslag, hvor det drejer sig om 25 mill. kr. Nu spørger jeg det ærede medlem: hvor mange millioner skal der til, før retsforbundets samvittighed vågner?

I øvrigt vil jeg takke den højtærede landbrugsminister for den bemærkning, at han er indstillet på at medvirke til at slette skel i landbruget. Jeg er enig med den højtærede landbrugsminister i, at det skulle vi søge at stile frem imod. Hvis vi så samtidig kan blive enige om udlånsformen, er der måske trods alt en mulighed for, at vi kan mødes.

Aage Fogh: Jeg vil gerne takke det ærede medlem hr. Niels Ravn, fordi han ved sit referat fra kommissionsbetænkningen giver mig anledning til at fremsætte et par bemærkninger derom.

Det er helt rigtigt, ærede medlem, at jeg i kommissionen gav udtryk for, at der, hvis landbruget og staten ville yde en rimelig støtte, var en mulighed for, at alle de ting, vi nu har spredt over hypotekforeninger, og jeg ved ikke hvad, kunne samles, så man kunne få løst alle disse opgaver. Det tror jeg stadig væk man kan. Jeg skal ikke lægge skjul på, at jeg havde tænkt mig, at man for det mindre landbrugs vedkommende kunne gøre det på den måde, at den lov, vi her behandler, blev finansieret ved salg af obligationer; så ville renten blive lidt højere, samtidig med at foreningerne fik lov til at give lån mod pant i selve ejendommen, som jeg forklarede det før, eventuelt ved at give førsteprioritet i besætning og inventar og oprykkende andenprioritet i jord og bygninger. Derved ville der kunne skabes sikkerhed antagelig for et lån, der gik op til 75 pct. af handelsværdien.

Men indkøbsforeningerne turde ikke gå ind på denne ordning. De har administreret betænksomt, fornuftigt og dygtigt og har tjent små 3 mill. kr., som de har i reserve; de føler sig som velhavere og vil ikke risikere denne reserve ved at springe ind i noget, som de ikke kender. Når så